

Arrest

nr. 50 864 van 8 november 2010
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Indiase nationaliteit te zijn, op 27 juli 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 juni 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 31 augustus 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 oktober 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat B. DE SCHUTTER loco advocaat H. VAN VRECKOM en van attaché S. BOTTU, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 2 juli 2009 het Rijk binnen en diende op 13 juli 2009 een asielaanvraag in. Op 30 juni 2010 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Indiase nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn uit het dorp Jerakhoti, gelegen in het district Pilibith, Uttar Pradesh. U bent een sikh en bent ongehuwd. U verklaart geboren te zijn op 1 augustus 1992 en dus minderjarig te zijn. Uw biologische vader Santhok Singh overleed een vijftal jaren geleden bij een auto-ongeval. Uw moeder hertrouwde anderhalf jaar later met de dorpeling Joga Singh. Samen hebben zij een dochter, uw stiefzus Sukhwinder Kaur. U en uw broer Lakhwinder Singh werden slecht behandeld door uw stiefvader en moeder. U werd geregeld geslagen. Uw stiefvader

trachtte de landbouwgronden die u en uw broer Lakhwinder van uw vader hadden geërfd, in handen te krijgen. Op een dag in 2007, werd uw broer door uw stiefvader vermoord nadat hij gedwongen was om afstand te doen van de grond. Op het moment van de moord, had u zich verborgen in de suikerrietvelden in het dorp. Vanop afstand zag u het lijk van uw broer. Twee dagen later stapte u naar het politiekantoor van Jerakhoti om een klacht in te dienen, maar de politie weigerde deze te registreren. Op uw terugweg werd u door enkele handlangers van uw stiefvader meegenomen naar een plek waar u onder dwang het eigendom van de grond overdroeg aan uw stiefvader. U vluchtte naar een vriend in Delhi. Uit vrees om eveneens vermoord te worden door uw stiefvader, besloot u India te verlaten. Op 24 april 2009 reisde u per vliegtuig vanuit Delhi naar Venetië. Tien à vijftien dagen voordien was u naar Delhi gegaan vanuit uw geboortedorp Jerakhoti. U verbleef een tweetal maanden bij uw tante Pinka Kaur in Italië maar vroeg er geen asiel aan. Omdat ook twee broers van uw stiefvader in Italië verblijven, besloot u naar België te reizen. U arriveerde in België op 2 juli 2010. U vroeg hier asiel aan op 13 juli 2010. U legde geen documenten neer ter staving van uw asielaanvraag. Van rechtswege werd de voordij over u beëindigd op 29 juni 2010.

B. Motivering

Na een analyse van de door u aangebrachte vluchtmotieven stelt het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) vast dat deze geenszins een verband houden met de criteria zoals bepaald in de Conventie van Genève; met name een vrees voor vervolging omwille van iemands nationaliteit, ras, politieke of religieuze overtuiging, of het behoren tot een sociale groep. De door u ingeroepen problemen, met name dat u met de dood werd bedreigd uw stiefvader naar aanleiding van een grondeigendomconflict, zijn van interpersoonlijke en gemeenrechtelijke aard en ressorteren als dusdanig niet onder het toepassingsgebied van het Vluchtelingenverdrag. Nergens in uw asielaanvraag is er bovendien sprake van dat u het slachtoffer bent geworden van een daadwerkelijke persoonsgerichte vervolging door de Indiase autoriteiten. Volgens uw verklaringen in uw asielrelaas bent u nooit in aanvaring gekomen met de Indiase overheid en u kon geen verdere gegronde reden geven waarom u zich niet zou kon beroepen op overheidsinstanties tegen de bedreigingen van een derde, namelijk uw stiefvader Joga Singh. Dat deze laatste de lokale politie zou hebben belet tussen te komen doordat hij hen smeergeld betaalde, stoelde u louter op een persoonlijke vermoeden daar uw stiefvader vrienden had onder de politie (zie gehoorverslag CGVS, p.16). Echter, u staafde dit niet aan de hand van concrete aanwijzingen. Bovendien kon u geen gegronde reden aanbrengen waarom u naliel beroep te doen op een andere overheidsinstantie of hulporganisatie. De enige stap die u ondernam tegen het geweld jegens u gebruikt is dat u te rade ging bij uw vriend Pritam Singh, een dorpeling. Hoewel u beweerde dat uw stiefvader een invloedrijke man is, kon u dit weinig toelichten, wat maakt dat u onvoldoende aannemelijk maakte dat hij u door zijn invloed kon verhinderen bescherming te zoeken. Dat u niet zoveel over hem weet (zie gehoorverslag CGVS, p.8), is geen voldoende verschoningsgrond hiervoor en valt trouwens moeilijk te rijmen met uw beweerde vrees voor vervolging. U slaagde er evenmin in een gegronde reden aan te brengen waarom u zich niet elders in India kon vestigen om het conflict met uw stiefvader te vermijden temeer gezien de ruzie louter lokaal van aard is en zich enkel binnen uw familiekring situeert. Dat uw stiefvader u overal kan vinden, kon u allerminst aannemelijk maken en is eveneens een veronderstelling.

Zoals blijkt uit uw opeenvolgende verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken en het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS), kunnen deze niet eenduidig worden genoemd. Hierdoor kunnen er tevens ernstige bedenkingen worden gemaakt bij de geloofwaardigheid van uw vluchtmotieven. Zo beweerde u aanvankelijk dat u zich tijdens de moord op uw broer verborgen had in de suikerrietvelden van het dorp Jerakhoti (zie gehoorverslag CGVS, p.7-8 en 17). Echter, na confrontatie met uw verklaringen gedaan op de DVZ, waar u iets anders beweerde bevestigde u dat u inderdaad in Delhi was toen uw broer werd vermoord (zie gehoorverslag CGVS, p.17 en gehoorverslag DVZ 8/03/2010, p.2). Gevraagd naar verduidelijking, slaagde u er niet in hiervoor een plausibele verklaring te geven. U beweerde nog dat uw broer de tweede of derde dag na uw terugkeer uit Delhi werd vermoord. Even later ontkent u dan weer in Delhi te zijn geweest ten tijde van de moord op uw broer (zie gehoorverslag CGVS, p.17). Dat u inzake dit cruciale gegeven in uw asielrelaas, met name de moord op uw broer, geen coherente verklaringen kon afleggen doet ernstig vermoeden dat u niet de ware toedracht van uw vertrek uit India kenbaar maakte. Voorts is het feit dat u volgens uw verklaringen op 24 april 2009 India verliet vanuit Delhi, waar u tien tot vijftien dagen verbleef alvorens uw vertrek uit het land, moeilijk in overeenstemming te brengen met uw verklaring dat de moord op uw broer in het jaar 2007 gebeurde. Geconfronteerd met het ontstane hiaat in de tijdssituering van uw asielrelaas, kon u weerom geen verklaring geven. U zei alleen maar dat u niks anders weet behalve dat u op 24 april 2009 India verlaten heeft (zie gehoorverslag CGVS, p.6, 17-18).

Het feit dat u ten overstaan van de lokale politie in Brussel op 7 juli 2009 tijdens het opmaken van een proces-verbaal meende om toeristische redenen naar België te zijn gereisd, is evenzo merkwaardig te noemen en doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van het door u gebrachte asielrelaas (zie administratieve dossier). Dat u toen niet op de hoogte was van de asielprocedure, is weerom geen voldoende verschoningsgrond voor iemand die meent uit een gegronde vrees voor vervolging zijn land van herkomst te hebben verlaten en reeds enkele maanden in Europa (Italië) te hebben verbleven. Tenslotte legde u geen documenten neer ter staving van uw identiteit, waardoor het CGVS in de onmogelijkheid verkeert deze na te gaan. Uit uw verklaring dat u met uw eigen officiële paspoort India heeft verlaten (zie gehoorverslag CGVS, p.14), blijkt nogmaals dat er in hoofde van u niet kan aangenomen worden dat er sprake is van een persoonsgerichte vervolging door de Indiase autoriteiten of dat u geen beroep zou kunnen doen op de bescherming van deze autoriteiten.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95*). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. In zijn verzoekschrift roept verzoeker de schending in *"van het artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende het statuut van Vluchtelingen, van de artikelen 48/3, 48/5, en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en verwijdering van vreemdelingen"*.

2.2.1. Artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet) heeft tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid een beslissing heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Uit het verzoekschrift blijkt ontegensprekelijk dat verzoeker kritiek uitbrengt op de inhoud van de motivering zodat hij een beweerde schending van deze motiveringsplicht niet dienstig kan inroepen. Aangezien verzoeker de beoordeling van de aangehaalde feiten door de commissaris-generaal betwist, voert verzoeker de schending aan van de materiële motiveringsplicht, zodat het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

3. Nopens de status van vluchteling

3.1. Het bewijs van identiteit maakt een essentieel element uit in iedere procedure en verzoeker is ertoe gehouden de stukken waarover hij beschikt of kan beschikken voor te leggen. Verzoeker legt geen enkel begin van bewijs voor en toont aldus zijn voorgehouden identiteit niet aan noch kan hij hiervoor een aannemelijke verklaring geven nu hij legaal reisde en begeleid werd en een vriend uit Delhi hiervoor een grote som geld betaalde. Verzoeker adstrueert echter zijn reisweg niet terwijl hij, aangezien hij met het vliegtuig naar Europa reisde, op zijn minst in het bezit moet zijn geweest van een vliegtuigticket, instapkaart of bagagelabel waaruit kan blijken met welke vlucht, wanneer en waar hij in Europa is aangekomen. Hij betoogt naast zijn eigen paspoort met visum waarmee hij naar Europa reisde, allerlei documenten te zijn verloren in Brussel. Verzoeker legt verder vage verklaringen af over zijn verblijf in Italië bij familie en zijn reis naar België zodat niet kan worden nagegaan wanneer verzoeker uit India vertrok en of hij reeds langere tijd in Europa verblijft. Het gebrek aan documenten en zijn vage verklaringen tasten op fundamentele wijze verzoekers geloofwaardigheid en aldus ook de waarachtigheid van de asielmotieven aan. Verder verklaart verzoeker niet waarom hij naar België kwam

om asiel aan te vragen terwijl hij in Italië verbleef bij familie en hij verklaart te zijn geboren op 1 augustus 1992 en dus minderjarig was bij zijn vertrek uit Delhi.

3.2. Verzoeker zou India zijn ontvlucht omwille van problemen met zijn stiefvader en moeder. Hij verklaarde dat hij en zijn broer werden verwaarloosd en geslagen. Uiteindelijk werd verzoekers broer vermoord door zijn stiefvader nadat deze verzoekers broer had gedwongen om de eigendom van hun overleden vaders gronden af te staan. De bestreden beslissing stelt terecht dat deze gebeurtenissen geen uitstaans hebben met de criteria vermeld in het Verdrag van Genève, te weten ras, religie, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of politieke overtuiging en in wezen gemeenschappelijk en inter-persoonlijk van aard zijn. Verzoeker verklaarde geen beroep te kunnen doen op nationale bescherming nu de politie verzoekers klacht weigerde te registreren en dat een dorpsgenoot hem niet kon helpen, maar laat na zijn beweringen te onderbouwen. Waar verzoeker voorts meent *“Dat zelfs op basis van de objectieve gegevens het als zelfsprekend moet worden aangenomen dat de stiefvader van de eiser veel meer invloed en macht kan laten gelden dan de eiser, die minderjarig is en nog niets betekent in de maatschappij”* ziet de Raad niet in op welke gegevens verzoeker doelt, nu hij geen nuttige elementen ter staving neerlegt. Voor zover verzoekers beweringen over de invloed van zijn stiefvader op de lokale politie waarachtig zijn, ontslaat dit hem hoe dan ook niet van zijn verplichtingen. Bovendien wordt verzoekers verwijt *“Dat de tegenpartij totaal achterwege laat dat beschermingsmechanismen in de Indiase maatschappij ietwat anders functioneren dan in de Westerse maatschappij”* evenmin met objectieve elementen onderbouwd.

3.2.1. De Raad merkt op dat verzoeker geen enkel begin van bewijs voorlegt van zijn asielrelaas, noch van de moord op zijn broer, noch van diens overlijden, noch van de weigering van de politie, noch van de invloed van zijn stiefvader en evenmin van, indien nodig, de bewering geen beroep te kunnen doen op een mensenrechtenorganisatie of NGO. De waarachtigheid van verzoekers relaas wordt verder ondergraven door zijn onduidelijke en tegenstrijdige verklaringen over zijn verblijfplaats ten tijde van de moord op zijn broer en het tijdstip. Zo verklaarde verzoeker aanvankelijk tijdens het CGVS-verhoor dat hij zich ten tijde van de moord op zijn broer in de suikerrietvelden van Jerakhoti had verstopt, hoewel hij bij de Dienst Vreemdelingenzaken had verklaard al in Delhi te wonen. Na confrontatie met deze ongerijmdheid verklaarde verzoeker plots dat zijn broer twee à drie dagen na zijn terugkeer uit Delhi werd vermoord. In het verzoekschrift beweert verzoeker dan weer dat hij zich in Delhi bevond op het moment van de moord. Dergelijke tegenstrijdigheden die de kern van verzoekers asielrelaas uitmaken en die dermate van de dagelijkse realiteit afwijken, hypothekeren verzoekers algehele geloofwaardigheid. Voorts is verzoeker onduidelijk over het tijdstip van de moord die hij in 2007 situeert, waarna hij verklaarde te zijn gevlucht naar Delhi om na tien à vijftien dagen in april 2009 naar Europa te vertrekken. In het verzoekschrift blijft verzoeker bij zijn verklaringen dat zijn broer in 2007 werd vermoord en hij in 2009 India verliet. Nochtans verklaarde verzoeker op het CGVS-verhoor *“ik zag dode lichaam van broer van er toen ik uit de velden kwam zag ik vele mensen rondom en zag zijn lichaam soaked in blood”* (zie gehoorverslag CGVS, p.8) zodat niet kan worden aangenomen dat verzoeker dergelijke wrede feiten vergeet of later anders en in een geheel ander scenario vertelt. Dergelijke flagrante tegenstrijdigheden kunnen evenmin worden afgedaan als *“een misverstand, een vertaalprobleem of een vergissing”* noch kunnen ze worden verschoond door verzoekers beperkte scholingsgraad. Verzoekers relaas komt dan ook verzonnen voor.

3.2.2. Inzake de verwijzing naar de rechtspraak van de Vaste Beroepscommissie voor vluchtelingen en de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen dient te worden benadrukt dat deze geen precedentwaarde heeft en bovendien heeft de inhoud van de geciteerde arresten geen uitstaans met onderhavige asielaanvraag. Waar verzoeker inzake zijn minderjarigheid verwijst naar de verklaring van goede praktijk van 2004 van het programma ten voordele van gescheiden kinderen in Europa, artikelen vervat in het Internationaal Verdrag betreffende de rechten van het kind, het EVRM, de UNHCR-proceduregids, de Resolutie van de Raad van de Europese Unie betreffende niet-begeleide minderjarige onderdanen van derde landen, de Interne Richtlijn van het CGVS aangaande minderjarigen en de opmerkingen van het Comité van de rechten van het kind betreffende niet-begeleide en gescheiden kinderen buiten hun land van herkomst, wijst de Raad erop dat bezwaarlijk kan worden volgehouden dat verzoekers tegenstrijdige verklaringen betreffende de kern van zijn asielrelaas en die dermate van de dagelijkse realiteit afwijken en geen specifieke kennis vereisen, kunnen worden verklaard door zijn minderjarigheid. Bovendien werd door de Belgische asielinstanties voldoende rekening gehouden met verzoekers minderjarigheid gezien hem een voogd werd toegewezen en hij verhoord werd door een gespecialiseerde dossierbehandelaar

in aanwezigheid van zijn voogd. Ten slotte dient erop gewezen te worden dat verzoeker er vrijwillig voor koos alleen naar België te komen terwijl hij familieopvang heeft in Italië.

3.3. In het verzoekschrift werpt verzoeker op dat hij behoort tot een *“specifieke sociale groep die uiterst kwetsbaar is in de Indiase maatschappij, namelijk die van de minderjarige kinderen”* en verwijst naar een mensenrechtenverslag van de US Department of State en een artikel van UNICEF. Verzoeker gaat er echter aan voorbij dat hij volgens zijn eigen verklaringen op 1 augustus 1992 werd geboren en hij aldus reeds meerderjarig is. Bovendien ziet de Raad niet in hoe een rapport over kindermisbruik en een algemeen artikel volstaan om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd. Deze vrees voor vervolging dient in concreto te worden aangetoond en verzoeker blijft hier in gebreke (RvS 9 juli 2003, nr.121.481; RvS 18 december 2004, nr. 138.480; RvS 18 december 2009 nr. 5146).

3.3.1. Verzoeker wijst terecht op de verkeerde datum van verzoekers binnenkomst in de bestreden beslissing. Echter kan niet worden gesteld *“Dat dergelijke vergissingen in hoofde van de tegenpartij niet worden afgestraft terwijl men niet hetzelfde kan zeggen voor de kandidaat-vluchteling”* nu dit berust op een materiële vergissing, noch kan dit verzoeker ontslaan van de minimale verwachting eenduidige verklaringen af te leggen over de kern van zijn asielrelaas. De materiele vergissing heeft overigens geen invloed op de inhoud van de motieven.

3.4. Inzake verzoekers verklaringen voor de Brusselse politiediensten om toeristische redenen naar België te zijn gereisd en zijn onwetendheid over de mogelijkheid van een asielaanvraag stelt het verzoekschrift *“Dat de eiser als minderjarige helemaal niet wist op dat moment wat zijn rechten en plichten waren en er geen flauw idee van had of hij de politie in België kon vertrouwen”* en benadrukt *“Dat de eiser geen goede ervaringen heeft met de autoriteiten in zijn land van herkomst”*. Dergelijke toelichtingen kunnen niet overtuigen nu verzoeker gesteund wordt door zijn familie in Italië. Ter zake wijst de Raad verzoeker op zijn plicht tot medewerking en benadrukt dat beweerde voorgaande negatieve ervaringen met de autoriteiten van het land van herkomst, leugenachtige verklaringen voor de Belgische asieldiensten niet kunnen verschonen.

3.5. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

4. Nopens de subsidiaire bescherming

4.1. Verzoeker meent in aanmerking te komen voor het subsidiair beschermingsstatuut in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

4.2. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van vreemdelingenwet. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Verzoeker stond niet in de negatieve aandacht van zijn autoriteiten en had -in zoverre waarachtig- problemen met zijn stiefvader. Noch uit verzoekers verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

5. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht november tweeduizend en tien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK